

REFERATEN.

Een tot dusver nog niet beschreven bestanddeel van bloed. — Bepalingen van urinezuur-gehalten in bloed werden den laatsten tijd veelal gedaan door onteiwitten volgens FOLIN en WU (met natriumwolframaat en zwavelzuur) en neerslaan van het urinezuur met zilverlactaat of ook wel onmiddellijk in het eiwitvrije filtraat (volgens BENEDICT) en wel steeds colorimetrisch met behulp van phosphorwolframaanzuur of arsenophosphorwolframaanzuur. Bij deze laatste „directe” methode, dus zonder neerslaan met zilverlactaat, vond men, vooral in bloed van dieren, aanzienlijk meer dan met de indirecte methode. De oorzaak bleek vooral in de roode bloedlichaampjes te schuilen. Dergelijke waarnemingen waren ook reeds voor eenige jaren van Fransche zijde gedaan (GUILAUMIN). Deze zaak is nu nader onderzocht door G. HUNTER en BL. A. EAGLES (Toronto, *The Journal of biological Chemistry*, dl. 65, 1925, bldz. 623). Bij behandeling van het eiwitvrije filtraat: 1ste direct met arsenophosphorwolframaanzuur en natriumcyanide, of ten 2de met zilverlactaat, of ten 3de direct met phosphorwolframaanzuur en soda, vinden zij aanmerkelijke verschillen in uitkomst, vooral bij dierenbloed. Deze verschillen worden toegeschreven aan een ook in menschenbloed voorkomende (ongeveer 10 mgr. per 100 cM³) stof α , die de schrijvers dan trachten af te zonderen uit varkensbloed. Uit een groote hoeveelheid roode bloedlichaampjes werd, na haemolyse en bevrijden van eiwit, met kwikchloride een neerslag verkregen, waaruit ten slotte, langs omslachtigen weg, de stof α zuiver werd afgescheiden. Deze had de samenstelling C₆H₁₁N₂O₃ en is waarschijnlijk een pyrimidine-nucleoside, dus een verbinding van een pyrimidinebase met een koolhydraat, een verbinding zooals in nucleinezuren voorkomt. Dit nucleoside, dat dus in menschenbloed in hoeveelheden van ongeveer 10 mgr. per 100 cM³ bloed voorkomt (in de roode bloedlichaampjes), geeft met phosphorwolframaanzuur of arsenophosphorwolframaanzuur en soda of natriumcyanide een blauwe kleur. Urinezuur reageert met de beide wolframaazuren en soda veel zwakker dan met natriumcyanide, terwijl het nucleoside met beide alkaliën gelijkelijk reageert. Door zilverlactaat wordt het nucleoside niet neergeslagen. De bovengenoemde bijzonderheden bij de colorimetrische bepalingen van urinezuurgehalten schijnen dus opgehelderd.

RINGER.

De niertuberculose in den kinderlijken leeftijd. — Om na te gaan of inderdaad de niertuberculose bij het kind een slechtere prognose geeft dan bij volwassenen, zijn door EM. FALCI (*Journal d'Urologie*, T. XX, 1925, no. 4) alle dergelijke zieken uit het „hôpital Lariboisière” te Parijs nagegaan.

Wij weten, dat de tuberculose in het algemeen bij kinderen gewoonlijk een ander beloop vertoont dan bij volwassenen, vermoedelijk doordat bij de kinderen nog geen immuniteit bestaat. Zoo vertoont de tuberculose in de eerste 2 levensjaren meestal een